

FARNÍ ZPRAVODAJ 2014

PRO FARNOSTI ROUSÍNŮV, KRÁLOVOPOLSKÉ VÁŽANY A KOMOŘANY

Milá Anežko,
děkujeme ti za ochrannou ruku, kterou jsi nad námi
držela 25. listopadu 1989. Prosím, měj ruku i nadále
připravenou, třeba ji ještě budeme potřebovat.

Václav Klavil

Milí farníci,

znovu se ohlížíme za uplynulým rokem. Děkuji nejen těm, kteří si našli chvíli času a ohlédli se „s tužkou v ruce“, aby pro Vás zachytili alespoň něco z toho, co jsme společně prožili, ale hlavně těm, díky kterým jsme to vůbec mohli prožít.

Letos jsme si připomněli již 25. výročí toho, že na přímluvu sv. Anežky smíme v naší zemi žít ve svobodě. Svoboda je velkým darem Božím a k tomu, abychom ho dokázali proměnit v to nejlepší a nepodlehli malomyslnosti, obavám či lhostejnosti, Vám nabízím tuto modlitbu:

Vyruš nás, Pane,

když jsme příliš spokojeni sami se sebou,

když se naše sny staly skutečností, protože jsme snili příliš málo,
když jsme bezpečně zakotvili, protože jsme se plavili příliš blízko břehů.

Vyruš nás, Pane,

když jsme v té spouště věci, které vlastníme, ztratili žízeň po živé vodě,

když se zamilováváme do života a přestali jsme snít o věčnosti
a když jsme v našem úsilí vybudovat novou zemi nechali vyblednout naši

vidinu nového nebe.

Vyruš nás, Pane,

abychom se s větší smělostí odvážili pustit se na širší moře,

kde budou bouře ukazovat Tvoji velikost,

kde, když ztratíme z dohledu zemi, můžeme najít hvězdy.

Prosíme Tě, abys posunul obzory naší naděje,

na cestě do budoucnosti umocni naši sílu, odvahu, naději a lásku.

O to Tě žádáme ve jménu našeho Kapitána, Ježíše Krista.

Je to modlitba Sira Francise Drakea (1577), mořeplavce.

Takže do toho nového roku i Vám všem přeji hojnost Božího „neklidu, vyrušování“ a požehnání.

P. Michael Macek, farář

Václav pod střechou

Krásný a ničím nerušený vánoční čas, klid a pohodu ve dnech svátečních!

Jsem povinován zrekapitulovat, co se událo v rousínovské farnosti v části Rousínovec, tedy v kostele sv. Václava a v blízkém okolí. Ostatně přesně tak, jak to dělám již mnohá léta. Tedy k věci. Letos byla ukončena již pátá etapa obnovy střechy na našem kostele, a tím lze konstatovat, že celý kostel má novou střechu. V letošní části byla ukončena oprava krovu a střešního pláště u věže v celkovém nákladu 366 000 Kč. Náklady byly pokryty z dotačního titulu Ministerstva kultury v Havarijním programu, a to částkou 250 000 Kč, zbylá část pak z dotace Jihomoravského kraje v programu RKPP v částce 116 000 Kč. Práce provedla firma OK Pyrus, s. r. o. Tímto je střecha kostela hotova a pevně věříme, že bude opět sloužit mnohá léta. A to není vše, co bylo letos ukončeno. Rok byl opět ve znamení střech, a když už opravovat střechy, tak i střechu fary, kam taktéž vydatně zatékalo. Bylo rozhodnuto, že se provede výměna

střešní krytiny a oprava komína a krovu na objektu fary. Práce provedla firma Přemysl Parma, tesařství a pokrývačství, Šlapanice, za celkovou cenu 300 173 Kč. Na pokrytí byla použita dotace z rozpočtu města Rousínova v celkové výši 300 000 Kč.

Co nás čeká a co bychom chtěli ještě udělat. V příštím roce, dá-li Bůh a všechno půjde dle předpokladu, by to byla oprava střech bočních přístavků kostela sv. Václava v Rousínovci (kotelna, sakristie). Celkový rozpočet je na 171 826 Kč. Ještě letos proběhne první etapa za 150 000 Kč, práce provede firma Tesařství Drápal, s. r. o. Náklady budou pokryty z dotace Ministerstva kultury v Havarijním programu (120 000 Kč) a z dotace Města Rousínova (30 000 Kč). Dále bychom chtěli omítnout vstupní prostor kostela, a to zejména z důvodu stálého opadávání malty ze spár, ta se roznáší a víří po kostele. Položka na tyto práce by neměla být nikterak vysoká, a tak předpokládáme, že to bude možné zvládnout z vlastních zdrojů.

Protože ještě není zpracována účetní uzávěrka za rok 2014, předkládám alespoň hospodaření farnosti při kostele sv. Václava za rok 2013 s těmito výsledky:

Celkové příjmy činí 1 015 000 Kč, z toho dotace cca 804 000 Kč. Ostatní příjmy tvoří sbírky cca 185 000 Kč, zbytek činí nájemné a drobné dary. Výdaje tvořily oprava střechy za 804 000 Kč (pokryto z dotací), odeslané sbírky cca 55 500 Kč, další výdaje, což je servis kotlů, energie (elektro, plyn, voda), provozní předměty, bohoslužebné, výzdoba, květiny atp. a v neposlední řadě daně. Sečteno a podtrženo zbývá cca 52 000 Kč, není to zlé.

Co k tomu však dodat: jsme soběstační, tzn. složíme se na chod kostela, tedy přežijeme. Stačí nám to? Principiálně ano. Nesmí se však nic moc rozbít, nic moc stát, protože na investice do oprav většího rozsahu, tedy těch, na které neexistují dotace, jako např. omítky, výmalby, opravy interiéru atp., prostě nemáme. I kdybychom každý rok měli aktivum jako v roce 2013, jak dlouho bude trvat, než nastřádáme na výmalbu? Co myslíte? Byl to jen malý povzdech nad cenami prací, které musíme akceptovat, a jedním dechem

vám všem musím poděkovat za to, co děláte. Mohli byste říct, že tyto ceny musíte akceptovat i ve vaší domácnosti. Máte samozřejmě plnou pravdu, a proto jménem celého našeho farního společenství vám děkuji za vaše dary, a to jak finanční, tak i pracovní, a za jakékoliv jiné aktivity. Možná se někomu z vás nedostalo potřebného poděkování za vaši práci, vezte, že to není záměr ani nevšimavost, pouze v tom hraje roli lidský faktor, zapomnětlivost a podobné člověčí vlastnosti. Vy všichni, kteří trpíte touto újmou, přijměte díky alespoň tento všeobecný, touto cestou a vězte, že Bůh vás odmění. Nepřestávejme ve své práci pro dobro nás všech, Pán chce, abychom pracovali na jeho vinici a nečekali odplaty.

Na závěr vám všem přeji mnoho radosti a lásky v srdci, a to nejen v těchto svátečních dnech, ale i ve všech dnech následujících, kdy musíme nést břímě každodenních starostí. Nechť nás Bůh osvěží ve své laskavé náruči. A nechť připomínka slavného narození Spasitele je nám posilou na naší cestě k svatosti, spravedlnosti a pravdě.

Jiří Pleva

Kostel sv. Maří Magdalény

I když v našem kostele v roce 2014 žádné velké opravy neprobíhaly, kolem kostela bylo docela živo. Započala totiž plánovaná rekonstrukce náměstí našeho města, což mělo samozřejmě vliv i na okolí našeho kostela. Protože první etapa úprav je již skončena, sami se můžete přesvědčit o tom, jak se povedla. Použitý materiál na dlažbu je kvalitní a celkově je to velmi dobře architektonicky zvládnuto. Bohužel o to více bude „vynikat“ oprýskaný sokl našeho kostela a zejména věž s třicím drátem místo pozlaceného kříže.

Nechali jsme si nacenit opravu věže včetně kopule a usazení kříže s předběžnou cenou cca 2,5 mil. Kč. Také jsme projednali na farní radě záměr požádat město Rousínov o finanční příspěvek na opravu fasády.

Při této příležitosti bych chtěl pohovořit o tom, co nás bude v budoucnu muset zajímat daleko více než dosud, a to je ekonomická soběstačnost našich farností. Když se podíváme

na ekonomiku našeho kostela za rok 2013, protože rok 2014 dosud není uzavřen, vypadá to takto: Na sbírkách od věřících se v našem kostele vybralo celkem 163 332 Kč, samostatné finanční dary pro kostel činily 10 403 Kč, dále jsme dostali dotaci na opravu zvonění zvonů ve výši 58 875 Kč a máme zde i malý příjem z nájemného ve výši 16 723 Kč. Celkové příjmy pak činily 249 478 Kč.

Nejvyšší položkou nákladů byla úhrada opravy zvonění ve výši 61 226 Kč a dále dary odeslané na misie, charitu, Svatopetrský haléř a další vyhlášené sbírky ve výši 45 430 Kč. Za elektřinu jsme zaplatili 7 078 Kč, za plyn 23 943 Kč, za vodné a stočné 9 222 Kč, za daň z nemovitostí 3 364 Kč a za bohoslužebné předměty a květiny 6 923 Kč. Ostatní režijní výdaje, kterými se náš kostel podílí na financování společné fary, činily 21 818 Kč. Celkové náklady na provoz kostela včetně opravy zvonění za rok 2013 dosáhly 179 004 Kč. Hos-

podání tak skončilo s malým přebytkem ve výši 70 474 Kč.

Na provoz bez oprav to snad může stačit, ale na opravy, které kostel nutně potřebuje – oprava věže za 2,5 mil., fasády za cca 0,8 mil., celková rekonstrukce elektrických rozvodů v kostele, výměna a oprava topení, rekonstrukce presbytáře a propadající se dlažby – na to zatím finanční prostředky nemáme.

Při posledním sčítání věřících v našem kostele bylo spočítáno, že se nedělní bohoslužby účastní cca 100 věřících včetně dětí. Pokud si provedeme výpočet dle nedělních sbírek včetně pohřbů, vychází nám, že farník v našem kostele dává na sbírku v průměru 31 Kč týdně. Pokud bychom zvýšili příspěvek na potřeby našeho kostela, jistě bychom měli větší možnosti, jak uskutečnit některé z nutných oprav uvedených výše.

Ale nyní již bych chtěl také informovat o dalších akcích, které v našem kostele každoročně probíhají. První z nich je sbírka Misijní koláč, kde jsme vybírali peníze na potřeby misí a ještě mohli ochutnat něco dobrého. Další akcí jsou hody u příležitosti svátku patronky našeho kostela sv. Maří Magdalény, které byly opět důstojnou slavnostní bohoslužbou, již s námi slavil také náš bývalý pan farář Oldřich Chocholáč. Dobrý pocit z pěkného společenství si farníci přinesli po skončení mše sv. i před kostel, kde již byly přichystané stoly, na nichž byly nabídnuty přítomným hodové koláčky, ale také zákusky, které přinesly naše šikovné farnice. Mohli jsme mít opět pocit, že byl svátek naší patronky náležitě oslaven. Třetí tradiční akcí je tzv. Živý Betlém 25. prosince, který probíhá před naším kostelem a o který je značný zájem i ze strany lidí, kteří jinak kostel nenavštěvují. Všem organizátorům a účinkujícím patří za to velké poděkování.

Tak jako každým rokem i letos bych chtěl vyslovit velký dík všem, kteří se podílejí na tom, abychom se v našem kostele cítili dobře, a starají se o zajištění a přípravu kostela k bohoslužbám.

Zejména bych chtěl poděkovat panu Janu Urbánkovi, který svědomitě vykonává funkci kostelníka, Jence Tomanové za květinovou výzdobu, Helence Soldánové a paní Jančikové za varhanní službu. Rovněž děkuji paní Evě Nedorostkové za praní bohoslužebného prádla

a všem ženám, které pravidelně provádějí úklid kostela. Vděčnost chci vyjádřit také všem ministrantům, lektorům a ostatním, kteří se snaží, abychom mše sv. slavili opravdu důstojně. Je samozřejmé, že poděkování patří zejména našim kněžím, otcům Michaelovi a Stanislavovi, kteří nám umožňují přijímat svátosti a posilují nás ve víře. Jsme rádi, že se můžeme zúčastňovat pravidelných čtvrtěčních adorací eucharistie v našem kostele. Díky také vám, všem farníkům, kteří přispíváte svými peněžitými dary do sbírek na chod i opravy kostela. Vám všem srdečně Pán Bůh zaplat!

Protože se blíží závěr roku, přeji nám všem, abychom tento adventní čas prožili v klidu a radostném očekávání připomínky Božího příchodu k nám lidem.

Krásné a radostné prožití vánočních svátků a milostiplný a šťastný nový rok 2015.

Václav Slovák

Kostel sv. Barbory ve Velešovicích

Stojíme na konci kalendářního roku 2014 a ohlížíme se za vším, co našemu farnímu společenství přinesl. Je třeba nejdříve Pánu Bohu poděkovat za vše, co jsme v hojně míře dostali. Velký dík patří Bohu za naše kněze P. Michala a P. Stanislava, díky nimž může naše farní společenství dvakrát týdně slavit mši svatou a přijímat velké množství darů a milostí, kterými nás Bůh zahrnuje. Není to samozřejmost mít ve farnosti kněze a nemuset dojíždět mnoho kilometrů do jiných farností. Ne všem je toto dopřáno. Važme si toho a plně využijeme každé příležitosti ke slavení eucharistie.

Rok 2014 byl velkou výzvou. Naše farní společenství se ujalo role hostitele Noci kostelů, která je příležitostí představit náš kostel široké veřejnosti. Všechny činnosti a opravy se nesly v tomto duchu a je třeba poděkovat všem, kteří se na nich podíleli.

Do kostela pod kůr byly pořízeny nové lavice s polstrováním, které nahradily staré židle. Před Nocí kostelů byl proveden generální úklid jak kostela a sakristií, tak půdy, kůru a prostoru ve věži. Byly také seřizeny a naladěny varhany, které nás celý rok doprovázejí při mši svaté. Opraven byl rovněž automatický systém zvonění našich zvonů. Velkou opravou prošla i vnitřní část vstupu kostela, kde byly zdi nově omítnuty a zamalovány. Vnější část podezdívky kostela byla také znovu omítnuta, nově byly provedeny větrací šachty kolem vchodové části kostela.

Také za tento rok je třeba poděkovat všem, kteří se podílejí na běžném provozu kostela: několika skupinám žen za úklid, dalším za květinovou výzdobu a za darované květiny, kostelníkům za přípravu přede mši svatou či před pohřby, varhaníkům za jejich službu, za nové, podnětné a aktuální obsahy obou vývěsek na hřbitově. Díky patří také všem dárcům, kteří přispívají na provoz a opravy kostela, a také těm, kteří naše farní společenství provázejí ve svých modlitbách.

Rádi bychom Vás také seznámili s ekonomikou našeho kostela za rok 2013, protože hospodaření za rok 2014 není ještě uzavřeno. Na sbírkách od věřících bylo vybráno celkem 110 188 Kč, včetně příjmu z nájemného 951 Kč a ostatních příjmů ve výši 64 Kč tak celkové příjmy činili 111 203 Kč. Výdaje se skládaly z odeslaných sbírek na misie, charitu, Svatopetrský halář, bohoslovce a na další vyhlášené sbírky ve výši 33 680 Kč, výdaje na opravy dělaly 6 500 Kč a za energie (elektrina a plyn) bylo zapláceno celkem 12 692 Kč. Poslední položkou pak byly režijní výdaje ve výši 18 515 Kč. Náš kostel tak zakončil rok s kladným hospodařením ve výši 39 816 Kč.

Přejeme všem požehnané svátky vánoční plné pokoje a radosti z Božího příchodu na tento svět a šťastný nový rok 2015.

Ilona Rulíšková

Kostel sv. Filipa a Jakuba v Královopolských Vážanech

Blíží se Vánoce a konec měsíce prosince a pro některé z nás čas pro hodnocení a bilancování uplynulého roku.

V naší vázanské farnosti, dá se říct, tento rok proběhl klidně. Žádné velké opravy se neprováděly. Pouze na hřbitově byl opraven hlavní kříž a byla odstraněna porucha na přívodu vody.

Na farní radě jsme se dohodli, že budeme informovat také o hospodaření našich kostelů. Protože ekonomická uzávěrka za rok 2014 bude hotová až v únoru 2015, chtěla bych Vás seznámit s hospodařením za rok 2013. V roce 2013 bylo v našem kostele vybráno na sbírkách a darech od věřících celkem 124 600 Kč, dalším příjmem byl pronájem části hospodářské budovy fary ve výši 146 735 Kč za rok a také na náš účet přišla dotace na opravy, které proběhly již v roce 2012, ve výši 367 270 Kč. Celkové příjmy za rok 2013 tak dosáhly částky 639 845 Kč, celkové výdaje pak činily 366 211 Kč. Naše farnost odvedla celkem 30 228 Kč na misie, charitu, Svatopetrský halář, bohoslovce a další vyhlášené sbírky. Dále jsme museli provést opravu střechy nad částí hospodářské budovy fary, která se pronajímá. Oprava stála 277 733 Kč. Za elektřinu a plyn jsme vynaložili celkem 33 164 Kč, na daň z nemovitosti 5 125 Kč, zbývající režijní výdaje pak činily celkem 19 961 Kč. Náš kostel tak za rok 2013 vykázal kladný výsledek hospodaření ve výši 273 635 Kč.

Rok v Habrovanech aneb v Habrovanech to žije!

V letošním roce byla zcela opravena věž našeho kostela. Je pěkně z dálky vidět a stává se tak jednou z dominant celých Habrovan. I když jsou bohoslužby v našem kostele jen v sobotu večer a naše společenství malinké, jsme za něj rádi. Náš kostel tehdy alespoň na hodinku ožije a do našeho domu Božího tak můžeme každý týden jít oslavovat našeho Pána. Při bohoslužbách už máme dva ministranty a i děti přichází více. Do kostela dojíždějí muzikanti a farníci z ostatních vesnic a také jsme rádi za naše kněze, bez nichž bychom nemohli v předvečer neděle slavit eucharistii.

I když se to zdá být pěkný výsledek, je to velmi málo na to, abychom mohli provést opravy naší farní budovy u kostela. Oprava byla totiž v tomto roce naceněna na základě odborného posudku na částku 4 700 000 Kč.

I v tomto roce nadále využíváme pěkně opraveného prostoru s lavičkami před kostelem. Bohužel celkový dojem ruší chátrající budova fary, na jejíž opravu zatím nemáme finanční prostředky. Rovněž hledáme vhodné řešení pro využití tohoto objektu a také přilehlých hospodářských budov.

Jsmo rádi, když na nedělní mši svatou najdou cestu rodiče s malými dětmi. Nás místních farníků ubývá, a tak jsme vděční za nové příchody. Dětem i nám dospělým zpestří mši svatou jednou za 14 dní i dětský sboreček. Je pěkné, když se k oltáři ke společné modlitbě Otče náš rozběhne houf dětí.

Poděkování patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na výzdobě, úpravě, provozu našeho kostela. Zvláštní poděkování patří paní Anežce Salavové za její obětavost.

Přeji všem klidné prožití adventního času, radostné Vánoce a Boží požehnání v roce 2015.

Marie Obhlídalová

menou na vánoční shon a ponoří se do pravého prožití Vánoc. V podobné atmosféře jsme lidem přiblížili i největší křesťanské svátky – Velikonoce. Na Květnou neděli jsme uspořádali koncert Malého hudebního družení pod vedením Karla Cyrila Votýpky. Opět v příjemné atmosféře se po kostele rozléhaly tóny staroslověnštiny, které nás naladily svátečně před Svatým týdnem. Na Bílou sobotu bylo připraveno velikonoční pásmo, které mělo formou výstavy a přednášek poučit příchozí o smyslu Velikonoc, totiž že se zdaleka nejedná jen o pondělní velikonoční pomlázku. Lidé se zájmem sledovali vystavené liturgické předměty, poslouchali krátké, ale poutavé přednášky o významu Velikonoc a o místních zvycích.

V červnu na svátek Nejsvětější Trojice jsme slavili hody. V neděli byl kostel doslova přeplněný. Krásný hudební doprovod, který zajistili manželé Březinovi a ti nejmenší farníci pod vedením Moniky Mikuláškové, oživil hodovou mši svatou. Na závěr nechyběly ani dobroty a koláče, které napekly místní hospodyňky. Přivítali jsme Vás ostatní a příjemně si popovídali. A ke konci roku budeme čekat s dětmi svatého Mikuláše. Na začátku nového roku plánujeme opět koncert – a pak že v Habrovanech je nuda! Zcela jistě není a nebude. Díky všem, kteří se starají o celý chod kostela, je tu pořád živo. Byli bychom rádi, aby naše akce oslovily ostat-

ní i třeba ty, kteří se ostýchají přijít na mši, ale chtějí poznat naše společenství a víru. Kdo ví, možná jednou najdou také cestu k Bohu a pocítí jeho lásku a přítomnost.

I v tomto roce pokračovaly opravy kostela třetí etapou opravy dolní části věže, výměnou oplechování tubusu věže, opravou omítek a nátěrů. Práci provedla firma OK Pyrus za celkových 386 982 Kč. Tato oprava byla financována z veřejné sbírky 81 000 Kč, z dotace Ministerstva kultury 150 000 Kč, z daru Biskupství brněnského 30 000 Kč a finančních příspěvků obce Habrovany 100 000 Kč a obce Olšany 25 000 Kč.

Závěrem něco o hospodaření. V roce 2013 bylo vybráno na sbírkách od věřících celkem 43 305 Kč, proběhla veřejná sbírka na opravu našeho kostela, která přinesla 49 450 Kč, a 74 000 Kč jsme dostali jako dotaci od státu. Celkové příjmy tak činily 166 755 Kč. Ve výdajích dominovala částka na opravy kostela ve výši 83 580 Kč, dále dary odeslané na misie, charitu, Svatopetrský haléř a na další vyhlášené sbírky, které činily 10 717 Kč, náklady na elektřinu byly 13 440 Kč a ostatní režijní výdaje dosáhly výše 4 887 Kč. Hospodaření tak skončilo s kladným přebytkem ve výši 54 131 Kč.

Přeji všem krásné prožití svátků vánočních.

Eva Modlitbová

Kostel sv. Barbory v Komořanech

Místní kostel sv. Barbory se také letos neobešel bez několika investic. Byl pořízen nový plynový kotel za 58 886 Kč včetně montáže, protože ten stávající byl 17 let starý a byl již zkorodovaný a poruchový. Dále pak nechal otec Michael zrekonstruovat poklop na křtitelnici se sousoším křtu Páně, které bylo značně poškozeno červotočem. Restaurátor dal sousoší do původního stavu s tím, že bylo pozlaceno.

Abychom si udělali lepší představu o ekonomické situaci našeho kostela, chtěl bych Vás stručně informovat o hospodaření za rok 2013, protože rok 2014 ještě není účetně uzavřen. V roce 2013 bylo v našem kostele vybráno na sbírkách od věřících celkem 68 020 Kč, na námětném jsme obdrželi 6 022 Kč a na úroku z běžného účtu 207 Kč. Celkové příjmy naší komořanské farnosti tak činily 74 249 Kč.

Na straně výdajů jsme odvedli 16 972 Kč na misie, charitu, Svatopetrský haléř, bohoslovce a na další vyhlášené sbírky. Za elektřinu jsme zaplatili 4 286 Kč a za plyn k vytápění kostela 23 157 Kč. Daň z nemovitosti činila 3 436 Kč a zbývající režijní výdaje na bohoslužebné předměty a příspěvek na farní službu byly 10 913 Kč. Celkové náklady tak činily 58 764 Kč. Farnost tedy hospodařila v roce 2013 s kladným hospodářským výsledkem 15 484 Kč. Na konci roku 2013 jsme měli na bankovním účtu

celkem 92 588,57 Kč, což také umožnilo realizovat plánované opravy v roce 2014 (viz výše).

Při posledním sčítání věřících letos na podzim se bohoslužby zúčastnilo 47 věřících.

V neděli 23. listopadu 2014 při mši svaté za poděkování za 80 let života otec Stanislav popřál všechno nejlepší a také poděkoval za dlouholetou službu naší kostelnici, paní Věře Hlaváčkové z Komořan. Vždyt tuto službu vykonává už přes 30 let. Společně se svou dcerou Hanou Jaškovou se také starají o úklid a výzdobu místního kostela a za to jim patří velký dík.

Jan Baldík

Sto let Svornosti

Svornost slaví 100 let! Takový nápis mohl zahlédnout nad vchodem každý, kdo přišel 25. května oslavit toto jubileum našeho spolku. A že těch gratulantů nebylo málo! Takové výročí je potřeba řádně oslavit, takže se peklo, grilovalo, udilo, víno teklo proudem. Jako první gratulanty vystoupily se svým pásmem nejmenší děti z Mateřského centra Pohádka. Za odměnu bylo pak pro ně připraveno zábavné odpoledne, nejprve to byly různé soutěže o sladkosti, potom hledání dílků 100-dílného

puzzle a vyvrcholením byla soutěž O zlatého Svornostáka. Úplně na začátku slavnosti jsme si ale připomněli něco málo z historie: brzy po založení v roce 1914 se členové spolku pustili do stavby spolkového domu, stáli také u zrodu Sboru dobrovolných hasičů v Rousínovci, byli velice aktivními divadelními ochotníky a také hrávali loutkové divadlo. Po obnovení činnosti v roce 1990 byla zahájena kulturní a společenská činnost a po vrácení majetku v roce 1992 i rekonstrukce spolkového domu. Průřez této

doby dokumentovala výstava fotografií i dalších dokumentů, která byla celé odpoledne ke zhlédnutí v sále. Dalším bodem programu bylo

pantomimické představení Rok na Svornosti v podání našich mladých členů, které sklídilo velký potlesk. Po nich patřilo pódium hudební skupině Metropolice a jejich mladším kolegům, muzikantům z Biskupského gymnázia v Brně. Pak už se při volné zábavě slavilo až do pozdních večerních hodin a to i díky počasí, které nám náramně přálo.

Děkujeme všem organizátorům soutěží, také všem, kteří se podíleli na přípravě a organizaci slavnosti a v neposlední řadě těm, kteří zapůjčili materiály na výstavu fotografií a dokumentů.

Všem našim členům a příznivcům přejeme klidné a požehnané Vánoce.

*Za výbor Svornosti Václav Hůlka
a Vladimír Coufal*

Pout' mužů do Kopřivnice

Tradiční poutě mužů ze slavkovského děkanství jsou pořádány z podnětu otce děkana Milana Vavra a probíhají vždy ve dvouletých cyklech. V předcházejících letech jsme navštívili jadernou elektrárnu Dukovany, leteckou základnu v Náměšti nad Oslavou a pivovar v Černé Hoře.

Letošní pout' se uskutečnila v sobotu 8. listopadu 2014, kdy v ranních hodinách za duchovního vedení otců Milana, Stanislava a Pavla vyrazil autobus s 50 poutníky, mezi nimiž bylo několik mužů z našich farností, směrem na severní Moravu – do Kopřivnice. Zde byl první zastávkou farní kostel sv. Bartoloměje, v němž jsme slavili mši svatou. Po ní jsme se přesunuli do nedalekého Technického muzea, během 2 hodinové návštěvy jsme si prohlédli zajímavé exponáty a poslechli výklad o historii výroby aut v Kopřivnici. Mezi vystavenými exponáty zaujímá významné místo i slavná Tatra 87, se kterou podnikli své první výpravy cestovatelé Jiří Hanzelka a Miroslav Zikmund.

Po dobrém obědě, který byl pro nás připraven v Katolickém domě v Kopřivnici, jsme pokračovali do Štramberku, zde jsme navštívili známou věž Trůbu. Po nákupu tzv. Štramberských uší jsme se vydali na zpáteční cestu domů.

Václav Hůlka

Pěší pout' do Hamilton

Letošní jarní pěší pout' se konala opět v květnu, a to 1. května do Hamilton u Vyškova. U kostela sv. Maří Magdaleny se nás poutníků sešlo v 7 hod. ráno asi 25, včetně obou našich kněží. Vyrazili jsme k bývalému UP závodu, potom polní cestou na Habrovany a u Habrovan jsme odbočili na cestu podél lesa a směřovali k Nemojanům. Z Nemojan jsme šli přes horní část Lulče a kolem Libuše dál na Drnovice. Cestou se nám v jednom místě naskytl zajímavý pohled shora na obrovský lom v Lulči. Drnovice jsme minuli a zastavili se až u rozhledny Chocholík. Rozhlednu jsme ale rozhodně neminuli, vystoupali jsme nahoru do výšky 26 m a pokochali se příjemným pohledem do krajiny. Po této zastávce jsme pokračovali v cestě na Opatovice, odkud už byl náš cíl nedaleko.

Kaple sv. Cyrila a Metoděje v Hamiltonech stojí na kopci u lesa za obcí. Pod kaplí vytéká pramen dobré vody. Vyvrcholením této poutě byla mše sv. Sešlo se nás tolik, že část poutníků musela být venku. Přijelo totiž také hodně lidí auty nebo na kole. Na závěr jsme si všichni napustili vodu z pramene, kterému se říká Strachotínka. Duchovně občerstvení jsme se rozjeli a rozešli do svých domovů. Pout' se určitě vydařila také díky příjemnému počasí a malebné krajině. Délka trasy byla něco přes 20 km.

Krátká historie kaple

Pověst praví, že kolem roku 870 se dostal do těchto míst sv. Metoděj se svými žáky. Za jeho působení zde vytryskl pramen vody. Touto vodou sv. Metoděj křtil. Byla jí přisuzována léčivá moc.

Zvláště roku 1855, kdy zuřila cholera, v Hamiltonech nikdo nezemřel. Vděční uzdravení postavili nad pramenem jednoduchou kapličku a 5. července 1871 byl položen základní kámen ke stavbě současné kaple. V roce 1876 byla kaple dokončena a o dva roky později vysvěcena. Během druhé světové války kaple zchátrala. 20. května 2002 byla započata její rozsáhlá oprava.

Jenka Tomanová

Autobusová pout' do Číhoště

Pout' se konala 31. května. Když jsme tam přijeli, na kostele jsem si nevšiml na první pohled vůbec ničeho zvláštního. Je to obyčejný venkovský kostel, kterých je u nás spousta. Jelikož naše návštěva připadla zrovna na sobotu, probíhaly v kostele uklízecké práce, kostelní lavice byly různě posunuté. Po kostele se v tu dobu pohybovali asi čtyři farníci, viděl jsem tam vysavač. Zároveň kolem kostela byly znát stopy po právě dokončovaných stavebních pracích – zkrátka probíhala tam „uklízecká brigáda – práce, jako na kostele“.

Nějakou dobu před poutí jsem si přečetl knihu spisovatele Miloše Doležala s názvem Jako bychom dnes umřít měli, která pojednává o životě P. Josefa Toufara. Tato kniha na mne velmi zapůsobila. Ještě víc na mne zapůsobilo seznámení se s prostředím, kde se klíčové události této knihy odehrály.

P. Josef Toufar byl obyčejný farář, který se jenom snažil dělat dobře svou práci. Jak na první pohled obyčejné věci, obyčejní lidé, obyčejné životní situace, obyčejné stavby, obyčejná rozhodnutí mohou být v Božím plánu velmi neobyčejné...

Po mši svaté, kterou jsme měli na faře v Číhošti, jsme pokračovali podle plánu návštěvou státního hradu v Lipnici nad Sázavou. Po jeho prohlídce a krátkém občerstvení jsme se vydali na prohlídku Želivského kláštera, kde jsme také navštívili přílehlý kostel Narození Panny Marie, a mohli si zakoupit upomínkové předměty či pivo z místního pivovaru.

Na závěr pouti jsme ještě navštívili poutní kostel Nejsvětější Trojice na Křešněšnicku. Celý areál jsme si mohli prohlédnout za doprovodu fundovaného průvodce, který nás také seznámil s historií tohoto poutního místa.

V závěru pouti jsme si zazpívali v kostele za zvuku místních varhan, které rozezněla rousínovská varhanice Helena Soldánová. Poté jsme se již vydali zpět do Rousínova bohatší o du-

chovní zážitky a o poznání zajímavých míst Vysočiny.

Pavel Švejnhoha

Číhošťský zázrak

Číhošť je známa zázrakem, ke kterému došlo 11. prosince 1949, tedy krátce po únorovém převratu 1948, kdy se k moci dostali komunisté. Mezi hlavní ideové oponenty, které režim pronásledoval, patřila katolická církev, a proto se jí režim snažil zdiskreditovat a minimalizovat její vliv na obyvatelstvo. V této složité době se při mši svaté několikrát během kázání číhošťského faráře Josefa Toufara pohnul asi půl metru vysoký kříž nad svatostánkem na hlavním oltáři místního kostela Nanebevzetí Panny Marie. Sám farář zázrak neviděl a o události se dozvěděl od farníků o den později. Po této události P. Toufar vybízel farníky k mlčenlivosti. Kříž se pohnul znovu při mši na Boží hod vánoční. I tehdy pohyb vidělo několik věřících a zvěst se rozléla po celé Vysočině a malá Číhošť se ze dne na den stala poutním místem. Tyto skutečnosti nemohly nechat chladným tehdejší režim. Státní bezpečnost obvinila P. Toufara, že zázrak zinscenoval s cílem poškodit režim záměrnou provokací. Následně byl dne 28. ledna 1950 násilím vtažen do auta a za-

tčen. Po měsíci krutého mučení ztýraný kněz podepsal vynucené doznání k různým činům, které nespáchal. Krátce poté, i přes snahu režimu udržet P. Toufara naživu, na svá zranění umírá.

Tento případ měl další dohry, byl režimem využit nejen k natočení propagandistického filmu „Běda tomu, skrze něhož přichází pohoršení“, ale také jako argument v církevních monstrprocesech a záminka k akci K, tj. zrušení mužských a následně ženských klášterů.

Zavražděný P. Toufar je pohřben v hromadném hrobě u zdi Dáblíckého hřbitova v Praze. V archivu bezpečnostních složek byla nalezena kopie jedné strany polohové knihy hromadného hrobu (samotná kniha byla zničena). Tato jediná zachovalá strana obsahuje údaje zrovna o tom, kde bylo Toufarovo tělo zahrabáno. Očekává se, že jeho tělo bude exhumováno a že bude pohřben doma na Vysočině. Nyní probíhá proces blahověření.

Pozn. redakce: Článek byl napsán krátce předtím, než došlo k exhumaci jeho ostatků.

Pouť z Telče do Kájova

Na vícedenní pěší pouť jsme letos vyrazili netradičně autobusem, protože jsme si za výchozí bod zvolili renesanční Telč. Do Telče jsme přijeli autobusem Student Agency asi o hodinu později, než jízdni řád sliboval, zato bohatší o neplánovanou vyhlídkovou cestu po Vysočině. V Telči nás čekalo přivítání vskutku slavnostní, neboť zde zrovna probíhaly slavnosti. Abychom atmosféru řádně nasáli, udělali jsme si večer procházku po městě.

Druhý den jsme se po krátké zastávce v místní kavárně a lehké snídani v italském duchu vydali po krásné poutní stezce na jih. Šli jsme přes Dačice, před kterými nás dohnali poutníci, jimž pracovní povinnosti nedovolily vyrazit v pátek. V Dačicích jsme se zastavili na oběd a pokračovali přes pozoruhodný poutní chrám Montserrat, před kterým jsme slavili první mši na naší cestě. Večer jsme dorazili do Slavonic, které renesanční krásou nijak nezaostávají za Telčí.

Ráno jsme zahájili pouť v kostelíku za městem, vystavěném nad hromadou kamení, která je dosud k vidění pod oltářem a nad kterou se před lety udal eucharistický zázrak. Ze Slavonic vedla naše cesta nedaleko Graselovy sluje, úkrytu lupiče tak proslulého, že jeho jménem dnes zvezme kdejakého lumpa. Není divu, že si někteří rádi kus zašli, aby si sluj prohlédli. Potom jsme šli přes Landštejn, kde jsme se občerstvili v hospůdce s hostinskou tak svéráznou, že se jí méně otrlí trampové raději vyhýbají. Čas oběda jsme využili i k přečkání průtrže mračen. Druhá nás již neminula, takže další významné poutní místo – kostel a bývalý klášter v Klášteře – jsme si prohlédli notně promočení. Usušili jsme se až v tělocvičně v Nové Bystřici, kde jsme na zíněnkách našli nečekané pohodlný nocleh.

Z Nové Bystřice jsme ráno, opět za deště, vyrazili do lešů na česko-rakouském pomezí. Po obědě se na nás usmálo sluníčko, a tak jsme přes

Chlum u Třeboně v dobrém rozmaru doputovali do Chatek na jihu, rekreační oázy v křesťanském duchu. Přijetí nás čekalo vskutku křesťanské a domácí vřelé, s hrncem špaget a měkce ustlanými postýlkami. Po večeři jsme uzavřeli den mši s lidmi, kteří tam trávili dovolenou.

Z Chatek na jihu jsme si zašli ráno před dalším putováním zaplavat na místní pískovnu. Po koupeli jsme spěchali do Nových Hradů, kde nás čekalo ubytování v bývalém klášteře servitů. Tam jsme také slavili mši a vyslechli povídání místního kněze o historii a současnosti kláštera.

Z Nových Hradů se někteří šli podívat na umělý vodopád v Terezčině údolí. Druhá část využila náskoku a příležitosti putovat v poklidnějším tempu. Sešli jsme se v krásném kostele v Dobré Vodě. Odtud jsme se vyšplhali na nedalekou Kraví horu, na jejímž vrcholu jsme mši svatou oslavili svátek Proměnění Páně. Další cesta vedla přes Cikánský vrch, pod kterým někteří neodolali a začali sbírat houby, které ještě více než polovinu cesty nesli až do Kaplic. Tam jsme našli nocleh na faře obývané lid-

mi v nouzi, o které se místní kněz s nevšedním nasazením stará. Obyvatelé fary bohužel houby nejedli, takže osud úlovku, kterým jsme je obdarovali, je přinejmenším nejistý.

Z Kaplice vedla naše cesta přes Křížový vrch do Českého Krumlova. Tam jsme dorazili právě včas, abychom v restauraci na břehu Vltavy přečkali lijavec. Do cíle už zbývalo našťestí jen pár kilometrů, takže do kláštera v Kájově jsme doputovali včas a za sucha. Pozoruhodný cíl naší cesty – poutní chrám z patnáctého století i původní o dvě stě let starší kostelík s krásně zachovanými freskami – jsme měli příležitost si prohlédnout nejen během večerní mše, ale i během večerní prohlídky s ochotnou sestrou hostitelkou a průvodkyní.

Po noclehu v poutnické ubytovně pokračovali ráno Březinovi s otcem Michaellem dál, chvíli po svých a chvíli na koloběžkách. Zbytek poutníků ale využil dobrého spojení a z útrap cest se zotavil v pohodlí vlakových sedadel.

Lukáš Židek

Hody po Rousínovecku

28. září 2014, přesně na svátek svatého Václava, se v Rousínovci konaly jako obvykle Svatováclavské hody. Vše začalo slavnostní mši

svatou, po které dostali stárci tzv. hodové právo, jež jim symbolicky daroval, dnes již bývalý starosta města Rousínova, pan František Havíř,

který přidal také projev, jímž skvěle dokreslil atmosféru této tradice.

Vrcholem celé hodové neděle bývá krojovaný průvod stárků dědinou, a tak si i letos mohli ti, kteří přišli, a že jich nebylo málo, popovídat, zatancovat si, popít dobrého vína a zazpívat spolu se stárky a Sivickou kapelou, která provázela hody ode mše až do brzkých ranních hodin dlouhého dne. Na závěr průvodu pak stárci předvedli nacvičený slavnostní nástup, děvčata

tanec na sadu písní zvané karičky a pánové více či méně dobře zvládnuté umění verbuňku.

Nakonec nemohla chybět ani večerní zábava, která naše hody 2014 příjemně uzavřela, a tak nám nezbyvá nic jiného, než vyčkat za rok na to, abychom si mohli opět společně zavolat: „Čí só hode? Naše!!!“

Vojta Švejnoha

Václavské hody ve Slavíkovcích

Jak již bývá dobrou tradicí, tak i letos se ve Slavíkovcích konaly Svatováclavské hody, a to konkrétně 27. září.

Tomu, aby se mohly hody uskutečnit, předcházela spousta příprav. Nejednalo se tedy pouze o obléknutí kroje a následnou obchůzku po dědině. Stárci museli zajistit nejen máju patřičných rozměrů a její hlídání, aby si neušili z ostudy kabát, ale také značné množství vína, výzdobu sálu a samozřejmě tombolu.

Veškerá snaha hodové chasy se však vyplatila měrou vrchovatou. Z hlídání všichni včas vystřízlivěli, a tak se stárci i jejich krásnější polovičky zúčastnili mše svaté, kterou vedl

P. Michael Macek, i průvodu ve vší počestnosti. Po celou dobu všeobecné veselí podporovala DH Hovoráné.

O hodové zábavě nelze hovořit jinak. Mimo roztrhlou košili o kliku od dveří nedošlo snad k jediné potyčce. Chasa měla vše pod palcem jako ještě nikdy. Pilo, tancovalo a zpívalo se až do rána.

Nezbývá než doufat, že příští hody budou minimálně stejně tak dobré, jako ty letošní, a Slavíkovští opět obléknou místní kyjovské kroje.

Petr Křivánek

Noc kostelů ve Velešovicích

Na začátku letošního roku 2014 stálo naše farní společenství před rozhodnutím, zda přijmout výzvu a uspořádat Noc kostelů v našem kostele sv. Barbory ve Velešovicích. Ti z nás, kteří měli možnost se již minulých ročníků zúčastnit jako návštěvníci v jiných kostelích naší farnosti či mimo ni, si byli vědomi závazku, který na sebe vezmou. Přesto si troufám tvrdit, že jen malá část z nich by tuto výzvu oslyšela. Možná to bylo způsobeno tím, že si myslíme, že v našem kostelíku není nic zajímavého a nemáme návštěvníkům co nabídnout. Je jistě těžké konkurovat velkým kostelům či katedrálám třeba v Brně, které mají bohatou historii a umělecké provedení jak exteriéru, tak interiéru kostela. Mají jistě také nepřehledné množství možností, jakým směrem se při sestavení samotného programu ubírat. Přesto si myslím, že organizace takové události stojí především na chuti a zápalu těch mnohých, kteří se na samotném programu podílejí.

Na prvních schůzkách farníků s P. Michaelem Mackem se diskutovalo o našich možnostech, vítaly se všechny nápady a byli jsme otevření všem, kteří by mohli s organizací pomoci. Také

jsme začali zjišťovat, že mnozí z farníků ani netuší, co Noc kostelů vlastně znamená. A to se stalo dalším motivátorem, proč Noc kostelů u nás uspořádat. Je to příležitost zejména pro rodiny s dětmi či starší spoluobčany, kteří nemají vždy možnost se takové události účastnit, byť jen v kostele ve vedlejší vesnici.

Na začátku roku se nám datum 23. května 2014, kdy se měla letošní Noc kostelů konat, zdálo ještě hodně daleko, a tak zpočátku zdánlivě přípravy stagnovaly, vypadalo to, že se nic neděje. A přesto se v hlavách všech zúčastněných pomalu skládal program, který bychom na Noci kostelů chtěli představit. Po Velikonocích se schůzky začaly konat pravidelně a program dostával již konkrétní podobu. Snažili jsme se o to, abychom nabídli pestrou mozaiku, ze které si vybere téměř každý příchozí. Chtěli jsme návštěvníky vzít do minulosti kostela a vesnice, zavést je v kostele na místa, kam se v běžném provozu nedostanou a představit jim předměty a věci, které v minulosti i v dnešní době neodmyslitelně patří k provozu kostela či ke slavení liturgie.

Samotný program se nakonec ustálil na pěti hlavních samostatných blocích, které měly mít

svoji myšlenku, ale přesto se prolínat a doplňovat. Volné chvíle mezi těmito bloky mohli návštěvníci využít k prohlídce kostela, sakristií, kůru a varhan. Výstup na věž skýtal pohled nejen na krovky kostela a zvony, ale oknem i na vesnici a okolí.

Noc kostelů zahájilo vyzvánění zvonů našeho kostela a P. Michael Macek přivítal návštěvníky a pronesl modlitbu za obec Velešovice. Toulky historií kostela sv. Barbory, potažmo vesnice, nám v počítačové projekci představil P. Stanislav Pacner. Sbíráním informací strávil mnohé hodiny, prohledával archívy a dostupné historické prameny, aby nám přiblížil minulost a dochovaná svědectví o naší vesnici a kostele. Chybějící svědectví dokázal umně doložit prameny podobnými a z té doby dohledatelnými. Díky za jeho vstup.

Významný prostor v programu dostaly děti, které předvedly dětské divadlo o tom, jak se Barbora díky malé lsti stala křesťankou. Vyrobené kulisy, obstarané kostýmy, dobře napsané dialogy a především zápal dětských herců dodaly tomuto programu velký úspěch. Jejich představení bylo zakončeno několika písněmi, kterými je na kytaru doprovodil P. Stanislav Pacner. Od návštěvníků sklídily velký potlesk. Pěknou vzpomínkou jim budou fotografie z tohoto večera.

Dalším bodem programu bylo představení varhan jako královského nástroje. Obecnou historií vzniku varhan, jako nástroje doprovázejícího liturgii, nás provedl P. Michael Macek. Návštěvníci se nejprve dověděli o největších varhanách ve světě, co se počtu rejstříků, rozsahu, velikosti či počtu píšťal týče, a potom následovalo představení přímo velešovických varhan, jejich historie, počtu píšťal či rozsahu. Na závěr zazněla malá ukázka několika písní v provedení naší varhanice.

A vy jste kdo? byl název další hlavní části, ve které ožili „svatí obyvatelé“ našeho kostela zobrazení jako sochy, obrazy či okenní vitráže. Velký dík patří dobrovolníkům, kteří se zapojili, oblékli si zapůjčené kostýmy a návštěvníkům se „jako svatí“ představili formou dialogů, historických faktů či legend. Postávám v kostýmech nechyběly také atributy, se kterými jsou naši svatí vyobrazení. Troufám si říci, že vytvořily téměř dokonalé kopie svých statických zobrazení. Také tento blok byl proložen písněmi za

kytarového doprovodu P. Stanislava Pacnera a sklídl velký potlesk.

Zaručeným tahákem se stal avizovaný koncert Komorního pěveckého sboru Danielis. V jejich podání byly předneseny duchovní písně a spirituály nejrozličnějších stylů od středověku po současnost. Opět nezklamali a předvedli perfektní výkon.

Doprovodnými bloky volného programu Noci kostelů byly hry pro děti v boční sakristii, skládání puzzle kostela či soutěž ve všímavosti dětí a dovednosti umístit různé předměty do „slepého“ obrázku kostela. Nechyběla také sladká odměna. V druhé boční sakristii bylo možné zhlédnout vystavené liturgické předměty, literaturu a oděvy, používané během celého liturgického období nebo při konkrétních příležitostech. Na informačních panelech si návštěvníci mohli prohlédnout popis oltářního obrazu se čtrnácti svatými pomocníky, jejich životopisy či dochované legendy. Další panely patřily historii kostela, jeho opravám a kněžím působícím ve farnosti. Pro ty, kteří se neodvážili na věž, zde byly vystaveny fotografie krovů věže, kostela a zvonů s jejich popisy. Zájem o prohlídku věže a zvonů byl velký, návštěvníky neodradila ani dlouhá fronta, která se stále tvořila.

V samotném závěru Noci kostelů následovalo večerní ztišení, kdy za svitu svící byly dobrovolníky čteny vybrané žalmy. Na konci večera zazněla píseň ke sv. Barboře a P. Michael Macek udělil přítomným pozhnání.

Velký dík patří všem, kteří se na organizaci Noci kostelů jakýmkoliv způsobem podíleli. Všem, kteří se zúčastnili úklidu kostela a věžních prostor, těm, kteří zajistili distribuci plakátů do okolí a letáčků ve vesnici, všem, kdo připravili pestré pohostění pro návštěvníky. Velké Pán Bůh zaplatť patří těm, kteří nás provázeli modlitbami a ostatní podporou.

Noc kostelů v kostele sv. Barbory ve Velešovicích je již minulostí. Troufám si však říci, že kdo se zúčastnil, ať už jako návštěvník nebo aktivní dobrovolník, jistě nelituje. Přesvědčili jsme se, že máme co nabídnout a nemáme se za co stydět. Určitě naše farní společenství neudělalo duchovnímu správci a celé farnosti ostudu.

Ještě jednou Pán Bůh zaplatť!

Ilona Rulišková

Farní masopust

V neděli 2. března, tedy poslední neděli před Popeleční středou, se naši farníci sešli ve Svornosti, aby před postní dobou dojedli a dopili všechno, co jim doma zbylo. Přesně tak, jak se na pořádný masopust patří. Akci předcházely velké přípravy. Nejdříve se chystaly masky a scénář třech konferenciérů. Při dlouhých přípravách byly zvoleny ty nejčastější masky, a to medvěd, babka s nůsí a dědek. Tyto postavičky provázely programem celé masopustní odpoledne. Paní Kuncová z Olšan napekla a nazdobila perníčky, které dostali vítězové soutěže, a ochotní dárci přispěli i do tomboly.

Hlavním programem bylo vyhodnocení

soutěže o nejlepší sladkost masopustu. I když rozhodování bylo těžké, nakonec jsme dospěli k závěru, že oceníme každou pekačku (a jednoho pekaře) vzorkem medoviny a dobrým perníčkem ve tvaru srdce, protože každá sladkost byla něčím výjimečná. Jako na každém masopustu nechybělo ani maso v podobě zabijačkových specialit. Takže mezi vůni cukroví zavoněla místy i dobrá tlačinka, ovar a jitrnice. Nechybělo ani dobré víno. Na plátně se promítaly fotky z farních akcí v minulém roce, a tak jsme si i zavzpomínali.

A protože to byl masopust, jak se patří, ke všemu hrála cimbálová muzika. Kalečnick pod vedením Pavla Švejnohy jako

vždy nezklamal, jejich vystoupení bylo nádherné. Mnoho lidí přišlo, zazpívalo si a povídalo ve společenství dobrých lidí. Někteří si odnesli domů i pěknou cenu z tomboly, ale hlavně dobrý pocit a radost z příjemného posezení.

Ráda bych poděkovala všem, co se podíleli na této akci, hlavně mým spolukonferenciérům Klárce a Romanovi a také cimbálové muzice Kalečnick. Dá-li Pán, budeme se těšit na další pěknou akci.

Eva Modlitbová

Výročí svatořečení sv. Anežky České

Letos uplynulo dvacet pět let od svatořečení Anežky České. Pro nás, kteří jsme se zúčastnili této slavnosti, to byl opravdu velký duchovní zážitek. Už ta skutečnost, že téměř deset tisíc věřících z Čech, Moravy, Slovenska, ale i našich krajanů žijících v zahraničí přijelo do Říma! Mnozí byli za „železnou oponou“ poprvé a mohli se tam po letech setkat se svými rodinnými příslušníky žijícími v zahraničí.

Naši rousínovskou pouť zorganizoval P. Josef Mareček. Naš poutní autobus byl velice brzy obsazen a zájemců by bylo ještě více. Vyjžděli jsme 9. listopadu ve večerních hodinách z Rousínova a první naší zastávkou bylo významné mariánské poutní místo Mariazell, kde jsme měli brzy ráno mši svatou. Prvním velkým zážitkem bylo to, že jsme mohli mít celý chrám jen pro sebe. V pozdních odpoledních hodinách jsme dorazili do Benátek. Lodí jsme projeli celý kanál Grande až na náměstí sv. Marka a odtud jsme pěšky prošli historickou část Benátek. Druhou noc jsme prožili opět v autobuse. Brzy ráno nás přivítalo věčné město Řím. V kempu Tiber, kam všechny autobusy přijížděly, jsme obdrželi pokyny k ubytování i pro další dny. Po úvodním šoku z takzvaného ubytování se do toho vložil otec Mareček a záhadným způsobem nám zařídil ubytování v tělocvičně v klášteře u školských sester. Po ubytování jsme strávili den prohlídkou Říma zakončenou mši svatou pro všechny české poutníky v bazilice sv. Klimenta, kde je hrob sv. Cyrila. Po návratu nás čekalo milé překvapení v podobě bohatého pohoštění, které nám sestry připravily. Na poděkování jim mužská část poutníků zazpívala Let vzpomínko z opery Nabucco.

Vlastní kanonizace proběhla v neděli 12. listopadu v bazilice svatého Petra. Byl to pro nás obrovský zážitek, když v zaplněné bazilice svatořečil slovanský papež českou světici.

Společně s blahoslavenou Anežkou Českou byl svatořečen i polský blahoslavený Albert Chmielowski z Krakova. Den poté se konala v aule Pavla VI. mimořádná audience, kde nás pozdravil také kardinál Tomášek, organizátoři pouti a opět sv. Otec.

Oficiální část pouti byla zakončena v pondělí odpoledne slavnou mší svatou v bazilice sv. apoštola Pavla za hradbami, odkud se autobusy s poutníky vydaly na zpáteční cestu. Během dlouhé zpáteční cesty jsme mohli všechno v duchu znovu prožívat a vstřebávat. Děkovali jsme současně nové české světici za všechno, co jsme prožili. Celá tato pouť byla vlastně zázrak, který byl umocněn tím, že za pár dní po návratu přišla sametová revoluce.

Z Anežčina života

Anežka Přemyslovna se narodila kolem roku 1211 jako dcera krále Přemysla Otakara I. Odmítla nabídku k sňatku s císařem Fridrichem II. (1231). S pomocí svého bratra Václava I. založila v Praze první klášter františkánů a klarisek, do něhož sama vstoupila (1234) a stala se jeho představenou. Založila též špitální bratrstvo, z něhož se později stal řád křížovníků s červenou hvězdou. Zprostředkovala také usmíření krále Václava I. s jeho synem Přemyslem Otakarem II. (1249). Svědeckví o jejím příkladném životě a vroucí zbožnosti podávají listy sv. Kláry a papeže Řehoře IX. Při úplné chudobě pomáhala ještě chudobnějším, zejména po smrti svého synovce, krále Přemysla Otakara II. Zemřela 2. března 1282 ve svém klášteře Na Františku. Za blahoslavenou byla prohlášena v roce 1874. Zaslouží si obdiv celého národa.

Svatá Anežko Česká, oroduj za nás!

Jenka Tomanová a Helena Hůlková

Církevní restituce...

Diskuze a emotivní výlevy některých politiků a médií, které mnohdy tendenčně hovořily o vydávání majetku církvím, již pomalu končí. Majetek církvím se totiž nevydává, ale jen se částečně vrací to, co bylo ukradeno. Nyní, kdy již bylo požádáno o to, na co měly dle zákona církev nárok, postupně a jen velmi pomalu probíhá skutečné navrácení tohoto majetku.

Rousínovská farnost majetky k navrácení de facto nemá, trochu jiná je situace ve farnosti Královopolské Vážany, kam spadají kostely v Královopolských Vážanech a v Habrovanech. Obě obce mají svá katastrální území, kde farnost Královopolské Vážany vlastnila stavby a pozemky.

V k. ú. Habrovany bylo ve vlastnictví církve celkem 21 pozemků, z nich 18 je ornou půdou, zbývající 3 pozemky jsou parcely pod kostelem Nejsvětější Trojice v Habrovanech a přilehlého prostoru původního hřbitova. Hranici tvoří památkově chráněná kamenná zídka s náhrobky. Téměř všechny pozemky jsou zapsány na LV 652 Římskokatolické farnosti Královopolské Vážany, není tedy nutné žádat o jejich vydání. Jediný pozemek s parcelním číslem 1785/1 o výměře 17 629 m² je zapsán na LV 10001 obce Habrovany. O tento pozemek není možné žádat, zůstává aktuálnímu vlastníkovi. Jde o pozemek kolem Habrovanského potoka směrem k Rousínovu.

V k. ú. obce Královopolské Vážany je situace jiná. Ve vlastnictví církve zde bylo 143 pozemků, z toho jen 19 pozemků je zapsaných na LV 513 Římskokatolické farnosti Královopolské Vážany. Ostatní pozemky mají několik různých vlastníků – Město Rousínov, Lesy ČR, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Státní pozemkový úřad, Správu a údržbu silnic JM kraje...

V držení fyzických osob je 33 pozemků. O vydání je však možné žádat jen u pozem-

ků, kde vlastníkem je stát (netýká se tedy pozemků obce a fyzických osob). Z celkového počtu 124 pozemků, které nezůstaly církví, je možné žádat jen o 65 pozemků. Patří mezi ně lesní pozemky i orná půda. Aktuálně je ve vlastnictví církve 19 pozemků o celkové výměře 17 076 m², včetně 5 stavebních parcel (kostel, fara).

V mnoha okolních farnostech je situace obdobná. Ano, církev také vlastnila mnoho významných staveb a památek, které 40 let byly a stále jsou zdrojem příjmů pro stát – z turistického ruchu také následně žije mnoho firem podnikajících v oblasti turismu. Proto také do dnešních dnů zůstávala otázka majetkového vyrovnání s církvemi stranou. Pokud by bylo pro stát nevýhodné přispívat na činnost církvi, odluha by proběhla již dávno, tím si můžeme být jisti. Stát si také tímto příspěvkem částečně dotoval řešení problémů v sociální oblasti, péče v hospicích atd., které by jinak musel plně hradit.

Nedívejme se tedy na dnešní snahu o majetkové vyrovnání jako na nespravedlivé ožebračení národa, ale jako o snahu vyrovnat se s dědictvím minulosti. To však bude také klást vyšší nároky na nás všechny, abychom svěřenou hřívnou nezneškodnotili „zakopáním do země“. Naše kroky budou určitě pod drobnohledem ostatních obyvatel našich obcí a měst.

To, co nám předkové zanechali, je společné dědictví, a už proto by bylo dobré, abychom je dokázali zachovat a předat zase dál, abychom ukázali, že péče o naše památky má smysl, protože k našim městům a obcím prostě kostely, kláštery a další církevní stavby patří, jsou součástí kultury, která nás začleňuje mezi okolní státy.

Jan Krček

Dětští farníci

Asi stovka farníků školního věku se pravidelně schází v hodinách náboženství na základních školách v Rousínově, Velešovicích a Habrovanech a účastní se různých školních i mimoškolních akcí spojených s výukou ná-

boženství. Příkladem může být už tradiční zapojení dětí v soutěži Bible a my, v níž naše děti pravidelně získávají přední místa ve svých kategoriích nejen v okrese, ale i v závěrečné moravské oblasti. Díky pochopení

pana ředitele se také pravidelně účastníme výletu dětí z náboženství. Ten letošní pro nás připravilo Brněnské biskupství, na příští nás zve pro změnu Arcibiskupství olomoucké.

Mnozí mladí farníci spolu tráví i část svého mimoškolního času při různých farních akcích a aktivitách. Jednou z nich je farní společenství Motýlci. Schází se každý pátek od 16.30 do 17.50 hod. v klubovně Svornosti pod vedením šikovného dívčího trojlístku Katky Bradáčové, Elišky Havlíčkové a Lidušky Žídkové. Po zajímavém programu tvořeném hrami, tvořením, povídaním nebo promítáním mohou jít děti společně na tzv. dětskou mši svatou. Po mši mívají na faře schůzku ministranti.

Motýlci se rádi zapojují i do práce pro druhé. S krátkým programem navštívili klienty zámečku v Habrovanech, vytvářeli věci na akci Jeden dárek navíc, jehož výměšek byl přes PMD poslán chudým dětem na Srí Lanku. Část dětí je zapojena v Misijním klubku do programu MOST. M – modlitba, O – obětavost, S – solidarita, T – tvořivost ve vztazích. Klubčata se účastnila celostátního setkání Klubek ve Špindlerově Mlýně a diecézního setkání v Olešnici. Na jaře se opět těší do Špindlu, v červnu pak na 13. Celostátní misijní pouť a 10. Misijní den dětí do Vranova nad Dyjí.

Vyvrcholením celoročního snažení je farní tábor, jehož se účastní také děti z okolních farností. Letos jsme našli útočiště na faře v Sobotíně, kde nás o. Michael pod rouškou místního kronikáře Arnošta Šturala vedl k poznávání života Anežky České. Už nyní mohu prozradit, že příští tábor je plánován na 1.–12. července 2015 na faru do Bratřejova.

Pokud si děti chtějí vyzkoušet noc bez mamky, jsou pravidelně zvány na akci Vítejte na faře. Spaní na faře je doplněno hrami, zábavou a malým výletem do přírody.

Mezi tradiční akcí dětí s rodiči patří farní karneval. Minulý, shodou okolností „hromniční“, se nesl ve znamení broučeků, berušek a všeho, co můžeme najít v přírodě. Na budoucím, na nějž jste už nyní zváni, budete moci potkat obyvatele různých světadílů, a to nejen z říše lidské, ale i rostlinné a zvířecí.

Děkuji všem rodičům za spolupráci při křesťanské výchově dětí, prarodičům za duchovní podporu vnoučat a modlitby za ně, všem ostatním farníkům za veškerou pomoc a podporu. Se všemi se těším na setkání při bohoslužbách i při dalších farních akcích pro děti.

Jana Zehnalová, katechetka

Milí přátelé,

zveme Vás na společný vánoční koncert Komorního pěveckého sboru Danielis a Cimbálové muziky Kalečnick, a to v úterý 30. pro-

since v 18 hod. do kostela sv. Václava v Rousínovci.

KPS Danielis a CM Kalečnick

Tříkrálová sbírka 2015

Milí farníci, tak jako každý rok, i o letošním svátku Tří králů budete mít možnost setkat se s koledníky, kteří do vašich domovů přinášejí Boží požehnání a zároveň vám nabízejí udělat dobrý skutek ve formě finančního daru.

V Tříkrálové sbírce 2014 jsme v Rousínově a městských částech vybrali částku 86 777 Kč, v Olšanech 10 601 Kč a v Habrovanech 15 347 Kč. Výtěžek z této sbírky byl dán na pomoc lidem, kteří se ocitli v tíživé životní situaci, na humanitární pomoc do zahraničí a na podporu stávajících charitativních projektů – hospice, stacionáře, tábory pro děti atd. Podrobné informace o výtěžku sbírky a o vý-

sledcích za celou diecézi najdete na internetu na webových stránkách www.trikralovasbirka.cz.

V roce 2015 proběhne sbírka ve dnech 1.–14. ledna, podrobnější informace budou umístěny na stránkách farnosti www.farnostrousinov.cz.

Děkuji za vaši štědrost a vlídnost ke všem tříkrálovým koledníkům. Zároveň vám přeji klidné a pokojné prožití vánočních svátků.

František Havíř ml.

Příležitost ke svátosti smíření – Advent 2014

Pá 12. 12. 17.00–18.00 sv. Václav (P. Stanislav)	Pá 19. 12. 16.30–18.00 sv. Václav (P. Michael)
17.00–18.00 Velešovice (P. Michael)	16.30–18.00 Velešovice (P. Stanislav)
So 13. 12. 7.30–8.00 sv. Máří Magdaléna (P. Stanislav)	So 20. 12. 7.30–8.00 sv. Máří Magdaléna (P. Michael)
17.30–18.00 Podbřežice (P. Michael)	8.30–9.00 sv. Máří Magdaléna (P. Michael)
18.30–19.00 Habrovany (P. Stanislav)	17.15–18.00 Podbřežice (P. Stanislav)
Po 15. 12. 15.00–15.30 Habrovany – zámek (P. Stanislav)	18.15–19.00 Habrovany (P. Michael)
17.15–18.00 Komořany (P. Stanislav)	Po 21. 12. 18.00–19.30 sv. Máří Magdaléna (P. Stanislav)
17.30–18.00 Podbřežice (P. Michael)	20.00–22.00 fara Rousínovec (P. Stanislav)
St 17. 12. 16.30–17.00 Kr. Vážany (P. Michael)	Út 22. 12. 18.00–19.30 sv. Máří Magdaléna (P. Michael)
17.30–18.00 Kr. Vážany (P. Michael)	20.00–22.00 fara Rousínovec (P. Stanislav)
Čt 18. 12. 17.30–18.00 sv. Máří Magdaléna (P. Michael, P. Stanislav)	
18.30–19.30 sv. Máří Magdaléna (P. Michael, P. Stanislav, P. Milan Vavro)	

Akce roku 2015

leden

1. 1. – 14. 1. Tříkrálová sbírka
17. 1. ples KDU-ČSL
31. 1. zimní pouť do Křtin

únor

7. 2. děkanský ples v Nesovicích
15. 2. Farní masopust

květen

1. 5. pěší pouť
29. 5. Noc kostelů v Habrovanech

červen

- první svaté přijímání
– autobusová pouť
– farní den

červenec

19. 7. – hody u sv. Máří Magdalény

srpen

- v 1. týdnu vícedenní pěší pouť

září

- Václavské hody v Rousínovci a ve Slavíkovcích

Pořad bohoslužeb – Vánoce 2014

Út 23. 12.	podvečer Štědrého dne	Po 29. 12.	
16.00 – 18.00	<i>Předvánoční setkání s Betlémským světlem v kostele v Habrovanech</i>	9.00	<i>Vánoční turnaj ve stolním tenise ve Svornosti</i>
St 24. 12.	„půlnoční“ – s Betlémským světlem	Út 30. 12.	
15.30	Rousínov – sv. Máří Magdaléna <i>pro rodiče s malými dětmi</i>	18.00	<i>Vánoční koncert KPS Danielis a CM Kalečnick u sv. Václava v Rousínovci</i>
20.30	Kr. Vážany	St 31. 12.	Sv. Silvestra – konec kalendářního roku
20.30	Komořany		
22.00	Rousínov – sv. Máří Magdaléna	16.00	Rousínov – sv. Máří Magdaléna
22.00	Velešovice	16.00	Velešovice
Čt 25. 12.	Narození Páně	23.00	<i>Rousínovec – sv. Václav, novoroční modlitba</i>
7.30	Rousínov – sv. Máří Magdaléna	Čt 1. 1.	Matky Boží, Panny Marie – Nový rok
7.45	Podbřežice		
9.00	Rousínovec – sv. Václav	7.30	Rousínov – sv. Máří Magdaléna
9.00	Komořany	7.45	Podbřežice
10.30	Kr. Vážany	9.00	Rousínovec – sv. Václav
10.45	Velešovice	9.00	Komořany
18.00	<i>Živý Betlém v Rousínově u kostela sv. Máří Magdalény</i>	10.30	Kr. Vážany
Pá 26. 12.	Svatého Štěpána	10.45	Velešovice
9.00	Rousínovec – sv. Václav	So 3. 1.	
9.00	Komořany	18.00	Podbřežice
10.30	Habrovany	19.00	Habrovany
10.45	Velešovice	Ne 4. 1.	2. neděle po Narození Páně
So 27. 12.		7.30	Rousínov – sv. Máří Magdaléna
18.00	Podbřežice	9.00	Rousínovec – sv. Václav
19.00	Habrovany	9.00	Komořany
Ne 28. 12.	Svaté rodiny	10.30	Kr. Vážany
	<i>bohoslužba s obnovou manželských slibů</i>	10.45	Velešovice
7.30	Rousínov – sv. Máří Magdaléna	15.00	<i>Tříkrálový koncert Malého hudebního družení v Habrovanech</i>
9.00	Rousínovec – sv. Václav	Út 6. 1.	Zjevení Páně – Tří králů
9.00	Komořany		<i>bohoslužba s žehnáním vody, kadidla a křtů</i>
10.30	Kr. Vážany	18.00	Rousínov – sv. Máří Magdaléna
10.45	Velešovice		
16.00	<i>Velešovice – dětské divadelní představení „Něco velkého se chystá...“</i>		

